

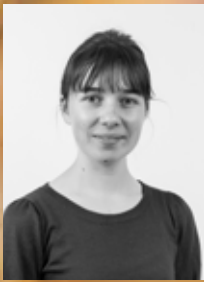
TEC HNA

Nr 2 / 2018

Redaktionen

CHEFREDAKTÖR

ELIZAVETA
YAKOVLEVA, F2

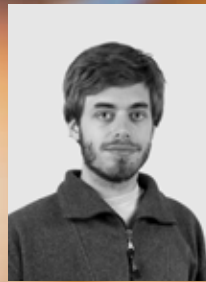
BITRÄDANDE CHEFREDAKTÖR

JOHANNA
BLOMSTEDT, F5

SKRIBENT

LOUISE
BARTEK, W5

SKRIBENT

IVAR
BENNEMO, DV1

SKRIBENT

MIQUEL
COLOM BERNADICH

SKRIBENT

LOUISE
LIFVENBORG, Q5

SKRIBENT & FOTOGRAF

LOUISE
PERSSON, ES3

SKRIBENT

RUTA
UPITE, X3

Uppsala teknolog- och naturvetarkår

Uppsala teknolog- och naturvetarkår är studentkåren för dig som studerar teknik eller naturvetenskap vid Uppsala universitet. Att vi är din studentkår innebär att vi varje dag arbetar för att göra din utbildning bättre. Detta gör vi genom att lyfta våra medlemmars åsikter i frågor rörande allt från utbildning, kopplingen till en framtida karriär och hur

vi studenter trivs på universitetet. Kåren finns här för dig under hela din studietid och om du stöter på ett problem ska du inte tveka att höra av dig.

Utöver att gå en bra utbildning så vill UTN även att studietiden ska förgyllas av minnesvärda och roliga händelser. Vi tror att just kombinationen av studiebevakning och sociala

arrangemang är nyckeln till ett fantastiskt studentliv. Därför anordnar UTN massor av spännande event såsom Forsränningen, karriärmässan Utnarm, speleventet Polhacks och Sveriges största rebusrally.

Om du väljer att bli medlem stödjer du kårens arbete vilket i förlängningen gör att du hjälper dig själv och dina med-

studenter så att din studietid och utbildning blir den bästa i Sverige! Att bli medlem är helt gratis och du blir det enkelt på utn.se/blimedlem.

Vill du veta mer om kåren? Gå in på www.utn.se!

Väl mött!

Nr 2018-2

04	Ledare & Ordförande <i>Säger sitt</i>	20	Fika med talman <i>Vem är högsta hönset?</i>
06	Nya Ångström <i>Hur kommer det se ut?</i>	22	FUM <i>Talmannapresidiet informerar</i>
08	Ett framtidsperspektiv <i>Studenters syn på studierna</i>	24	Utrikes <i>Sydkorea och USA</i>
10	En historia om studenter <i>UTN:s början</i>	26	iGEM - where are we now <i>An update on synthetic biology</i>
12	Novelltävling <i>Tävla och vinn</i>	28	Sektionskampen <i>Den bästa sektionen koras</i>
14	Livets krokiga vägar <i>Intervju med Maria Gunther</i>	30	Recipe <i>Fried sushi rolls?</i>
18	Sektionssidorna <i>H och NVM</i>	31	Krönika <i>Vice har ordet</i>

@UTNTechna

@Technaredaktion

När allting är nytt

FOTO: JONAS EULER

Hej, läsare!

Att du håller i den här tidningen är ett resultat av våra val. Både du och jag valde vid flera tillfällen att prova något nytt. För mig var det att söka universitetsutbildning, flytta till Uppsala och bli chefredaktör. Det är läskigt att ge sig ut i det nya och okända. Vem vet om det är rätt val och om det kommer att passa en? Ingen vet, men det är också det som är spännande med det nya, för man upptäcker något om sig själv och andra.

Man glömmer lätt bort, men vi har alla vågat prova nya saker förr, så det borde vara självklart att vi kan göra det igen. Det här numret är fyllt av artiklar och inslag om just folk som vågade testa något nytt. Jag hoppas att de kommer belysa tjustringen i att göra val som leder en till att upptäcka nya saker.

Läs om Maria Gunthers karriär som tog henne från student på Teknisk fysik till CERN vid Kalla krigets slut, vidare till IT-konsult innan IT-bubblan sprack och till slut till vetenskapsredaktör på Dagens Nyheter. Hennes berättelse hittar du på sidorna 14-17.

Numrets utrikestexter på sidorna 24-25 är skrivna av studenter som valde att lämna tryggheten i Sverige för att komma i kontakt med alldeles nya kulturer.

Uppsalas studentteam till iGem har under sommaren legat i framkant med dagens forskning. Läs hur det har gått för dem på s. 26-27.

Jag har också fått fika av Talmannen. Fullmäktiges Talman. Läs mer om detta på sida 20. Blir du mer nyfiken på Fullmäktige kan du läsa vidare på sidorna 22-23.

Känner du att det är dags att vidga dina vyer eller utöka lunchmenyn så finns i slutet av numret ett recept på friterad sushi.

Blir du inspirerad? Skriv en novell till Technas novelltävling och få din text med i nästa nummer!

Jag hade bara jobbat på Techna i ett år innan jag valde att bli chefredaktör. Med knappt någon erfarenhet av att leda en tidning och en minskande redaktion att jobba med var framtiden osäker.

För mig var det viktigt att tidningen skulle finnas kvar så min oro till trots tog jag på mig ansvaret för den. Om det finns något där ute som du bryr dig om, något du tycker borde finnas kvar, våga ta ansvar för det. För om inte du gör det, vem annars?

Nästa gång du funderar på att prova något nytt hoppas jag att dina tankar går till detta nummer och att du finner modet att göra det.

Elizaveta Yakovleva
Chefredaktör

Ordförande har ordet

FOTO: JONAS EULER

Jag har nu suttit på min post i tre månader. Allt jag kan säga är att de senaste månaderna har varit helt fantastiska, med många nya utmaningar och händelser som jag aldrig hade kunnat räkna med. Sommaren den var varm och härlig, Uthgård likaså, vilket kanske inte var riktigt lika kul. Tack och lov fanns det gott om glass att äta och vi på kontoret satt ofta ute och åt lunch tillsammans. Så småningom kom augusti med buller och bång, nya medarbetare och nya studenter. Sedan dess har det varit fullt ös varje dag! Att se alla nya förväntansfulla och lätt förvirrade studenter på området har varit otroligt kul. Att tillsammans med kärledningen och styrelsen få välkomna er alla till Uthgård efter sommaren, både nya och gamla, ger så mycket energi!

En möjlighet jag fått som ordförande är att välkomna inte bara alla er studenter som pluggar på nationell nivå utan jag hade även äran att få välkomna tusentals internationella studenter i Universitetsaulan. Aldrig förr har jag talat inför så många människor. Jag är lite besviken över att jag gav bort alla roliga och finurliga skämt till en annan representant för kårerna vid Uppsala, men jag fick då istället chans att lyfta vad kårerna gör för alla studenter vid Uppsala universitet - nämligen studiebevakning.

Att vara en kår innebär att vi får representera er alla som studerar vid fakulteten för teknik och naturvetenskaper (TekNat), oavsett medlemskap i Uppsala teknolog- och naturvetarkår. Vi är otroligt glada för alla er som får denna tidning hem i brevlådan och som valt att vara medlemmar och därmed stötta kåren. För utan medlemmar skulle kåren inte få representera alla TekNat studenter. Då skulle vi inte ha möjlighet att studiebevaka, utan någon annan, mer allmän kår skulle ta över det ansvaret. Att ha en egen kår som representerar TekNat studenter tror jag är otroligt viktigt för det påverkansarbete som bedrivs inom fakulteten. Jag vill därför att vi alla ska uppskatta och ta tillvara på den möjlighet vi har fått, att ha vår egen kår, för om vi inte gör det så kan vi komma att förlora det.

Det största som driver kåren framåt är alla som väljer att engagera sig, vare sig det är inom sektionen, kåren eller något annat engagemang. Alla som väljer att ge av sin tid för att skapa en bättre miljö och tillvaro för oss som är här och som kommer efter oss. Många frågar sig om man ger mer än man får tillbaka? Jag vill säga att engagemang kan ge så mycket mer än vad man investerat. Det börjar med gemenskap och vänskap, sedan egna upplevelser och erfarenheter. Att vara en driven och engagerad person kan ofta visa på att man är den som har det där extra att ge vilket kan vara av stor nytta i arbetslivet (ni vet det där som kommer den dag man väl pluggat färdigt...).

För att avrunda det hela vill jag bara säga: engagera dig och förgyll din studietid! Börja redan idag, för innan du vet ordet av så är du klar. Kom till kåren, gå till nationen eller hitta en annan plats där du känner att du blir glad av att vara. För var du än hamnar så lovar jag att du kommer lära känna nya människor och att din studietid kommer få den där extra guldkanten. Uppsala universitet är så mycket mer än bara studierna.

Andreas Gustavsson
Ordförande

Nya Ångström

TEXT: LOUISE PERSSON FOTO: ARKIV

Nu har det dragit igång - byggnationen av nya Ångström. Vad innebär det och hur kommer det att påverka dig som student på campus? Vart ska man ställa cyklarna? När ska det vara klart? Hur kommer det se ut? Techna ska försöka ge lite klarhet i vad detta bygge kommer att innebära.

Nu har det dragit igång - byggnationen av nya Ångström. Vad innebär det och hur kommer det att påverka dig som student på campus? Var ska man ställa cyklarna? När ska det vara klart? Hur kommer det se ut? Techna ska försöka ge lite klarhet i vad detta bygge kommer att innebära.

1996 såg Ångströmlaboratoriet för första gången ljuset. Nu har det blivit dags för byggnaden att få en utökning. Det kommer tillkomma två nya hus, hus 9 och hus 10, om totalt 30 000 kvadratmeter. Idag består Ångström av 72 000 kvadratmeter. Denna tillbyggnad kommer bli det största byggprojekt Uppsala Universitet någonsin gjort och beräknas kosta 1,2 miljarder.

Hus 9 kommer att bli en ny flygel på byggnadens södra del och hus 10 kommer att bli en tillbyggnad norr om Ångström. För oss som har noll koll på vädersträcken kan man säga att hus 9 kommer att byggas på baksidan av Ångström, mitt emot hus 8. Hus 10 kommer att ligga på framsidan där det förut har varit bilparkeringar. Detta innebär att stora delar av dessa områden kommer att stängas av under byggets gång.

Nu till det de flesta kanske tänker på när man hör "nya Ångström" - tillbyggnaden på framsidan, det vill säga hus 10. Vad kommer finnas i denna nya spännande del? Hus 10 kommer ha formen av en kub och agera huvudbyggnad för Ångan. Fasaden på denna kubiska byggnad kommer att vara gjord av glas och aluminium, en del av taket kommer vara täckt av gröna växter. Omgivningen runt den nya byggnaden kommer att ha en parkkänsla med många cykelparkeringar.

Det som kommer finnas i hus 10 är bland annat reception, studentservice, mötesytor, café, bibliotek, ljusgård, aula och Ångströms nya entré. Det kommer även bli fler programrum i hus 10 så att fler program får varsitt. Ny teknik kommer att vara ett genomgående inslag i nya Ångström. Men framförallt ska IT-institutionen flytta från ITC till denna byggnads övre del.

Den naturliga frågan man kanske ställer sig då är: Vad kommer hända med ITC? Svaret är att när IT-institutionen flyttar ut så gör även universitetets verksamhet det. Men var lugna, det kommer finnas gott om tid att springa vilse och slita sitt hår över ITC:s ologiska numrering av

byggnader, då bygget beräknas vara klart först 2022. Vad som kommer hända med ITC är inte riktigt klart, men det finns planer på annan sorts verksamhet.

Vad kommer finnas i hus 9? I detta hus kommer expansion av befintlig verksamhet ske och kommer bland annat innehålla undervisningslokaler och kontorsrum. Byggnaden kommer att smälta in med resten av Ångström, dock kommer den att ha ett extra våningsplan och därför bli högre än de andra flyglarna. Man har även planer på ombyggnationer i hus 1-8.

Men varför byggs det då? Som allting annat i vårt ständigt växande samhälle sker även tillväxt här på Ångström. Verksamheten är i behov av större lokaler för att kunna expandera, dessutom är det i dagsläget väldigt trångt. Sedan vill man även få IT under samma tak som det andra institutionerna så att de knyts samman mer med resten av verksamheten på Ångström.

Sist men inte minst - var ska man ställa cyklarna? Från och med vecka 45 kommer hela framsidan vara avstängd, vilket betyder att det inte kommer att gå att ställa cyklarna där hur gärna man än hade velat det. Cykelparkeringar kommer istället finnas på Ångans östra sida vid hus 2, 4 och 8, samt på ITC. Man kommer helt enkelt få bita i det sura äpplet och vänja sig vid detta eftersom området kommer att vara avstängt under hela byggets gång.

Avstängd framsida kommer även innebära avstängd huvudentré. Japp ni läste rätt. Från och med vecka 40 kommer huvudentrén vara helt avstängd, och kommer förbli det genom hela bygget. Därför har en ny huvudentré öppnats vid det inre hörnet av hus 2, i anslutning till cafét.

Förhoppningsvis har ni nu fått lite bättre koll på bygget kring Ångan. Om du fortfarande har frågor eller om du har någon åsikt/idé om Nya Ångström - kontakta Studiesocialt ansvarig på UTN (soc@utn.se). ■

Faktaruta

Hus 10: byggstart hösten 2018 - inflyttning våren 2022
Hus 9: byggstart våren 2018 - inflyttning hösten 2020
Omfattning: 30 000 kvadratmeter
Kostnad: 1,2 miljoner?

Frådor? Kontakta Studiesocialt ansvarig på UTN (soc@utn.se).

Techna träffade Lisa Segerdorff som är studiesocialt ansvarig på UTN och länken mellan studenterna och bygget:

Hur ställer sig UTN till bygget?

UTN ställer sig positiv till bygget. Byggprocessen sträcker sig åtta år tillbaka och UTN har varit med från början. Under denna tid har fyra olika studentrepresentanter varit med och röstat genom alla beslut i fakultetsnämnden.

Hur kan UTN påverka?

Studiesocialt ansvarig på UTN sitter med och tycker till i alla beslutande organ. Till sin hjälp har hon det studiesociala utskottet med representanter från sektionerna.

Vad skulle UTN vilja se inuti och utanför nya Ångström? Mycket studiesociala ytor! Inreda och möblera så att det blir bättre ljudnivå än det för tillfället är i Ångström där det kan bli hög ljudnivå när det är mycket rörelse i korridoren.

Vad har du för förväntningar på bygget?

Jag tror att det kommer bli jättebra, de som jobbar med det här har bra visioner och tänker till. Det ska bli jättekul med de nya programrummen. Jag tror att hus 10 kommer bli som en mötespunkt då man samlar aula, studentservice, reception, bibliotek på samma ställe.

BILD: TEMA ARKITEKTER

Ett framtidsperspektiv

TEXT: LOUISE BARTEK, IVAR BENNEMO FOTO: DAVID RUDJEBERG, ARKIV

I början av terminen fylls åter universitetslokalerna av studenter. Några sätter för första gången foten i Ångströms pampiga entréhall som för tillfället täcks av byggdamm. Andra förbereder sig på att snart för sista gången ta på skyddsglasögonen i BMCs laborationssalar. Under studietiden får man som student uppleva mycket, både den stundtals förlamande stressen inför en svår tentamen men även de trevliga stunderna när man äntligen löser den besvärliga buggen i MATLAB eller cyklar från veckans sista föreläsning i både solsken och medvind. De flesta studenterna börjar den nya terminen på liknande sätt: med ny kurslitteratur i ryggsäcken och förväntningar på det kommande året. Men allt eftersom åren går och man närmar sig sin sista skoldag kommer insikten att man utvecklats som person och har fått ett helt nytt perspektiv.

Techna har pratat med ett tiotal studenter som går första respektive sista året på sin utbildning för att ta del av deras perspektiv och förhoppningar inför framtiden.

Vad har du för förhoppningar under ditt första/ sista år?

För förstaårsstudenterna är det huvudsakligen att lära sig nya saker som är det viktiga. Man hoppas få användbara kunskaper inför arbetslivet. Den sociala biten finns också, flera som är nyinflyttade har hört bra saker om Uppsalas studentliv. Men för de flesta är det ändå universitetet och utbildningen som var den största anledningen att söka till just Uppsala.

Bland studenterna som läser sitt sista år ryms både förhoppningar om nya roliga kurser och förväntningar inför framtiden. Som sistaårsstudent uppger många att de fått bättre insikt i vad det egentligen innebär att plugga på universitetet.

En av de studenter som går sista året berättar för Techna: "Nu börjar jag se ljuset i tunneln. Det gör mig otroligt nervös men det känns väldigt roligt på samma gång!"

Vad är de största skillnaderna nu från när du gick på gymnasiet/i ettan?

En ny sak som förstaårsstudenterna upplever jämfört med gymnasiet är föreläsningar, att sitta över hundra elever i en stor sal och lyssna på en lärare. Många tycker att det är svårt att hålla fokus under hela föreläsningen, och att hinna med att anteckna samtidigt som man lyssnar. En relaterad sak som nämns är att det är mindre kontakt mellan lärare och elever, i gymnasiet hade man en närmare relation. Men det finns också mer vardagliga

skillnader: "den största skillnaden mot gymnasiet är att man behöver ha med sig matlåda!", säger en nybliven student.

Under sista studieåret uppger flera studenter att de vant sig vid eller lärt sig hantera många av de saker som i början av studierna upplevdes svårt. Flera nämner bättre studieteknik och lättare att hitta till laborationssalar på campus, men även en viss osäkerhet inför framtiden. "Jag vet inte alls vad som väntar mig nästa år och det är kanske största skillnaden jämfört med första året, då visste jag precis vad jag skulle syssla med i fem år framåt." berättar en student.

En stor del av studentlivet kretsar kring tentamen och andra examinationsformer, många känner nog igen sig i stressen som omger tenta-P och känslan av befrielse när tentan väl är avklarad. Förstaårsstudenterna tycker det känns läskigt att skriva tenta en halv dag. Det finns dock undantag, en etta vi talar med är inte speciellt nervös,

utan säger "det går som det går". Många studenter som går sista året känner fortfarande en viss nervositet inför timmarna i tentasalen, men flera berättar att man genom åren utvecklat en viss tolerans och övat upp sina tentanerver. "Jag är nog alltid lite nervös inför tentor, men jämfört med när jag gick i ettan är jag mer trygg i hur jag ska lägga upp tiden och så", säger en student till Techna.

Vad man som student tycker är viktigt att ha med i skolväskan är väldigt individuellt, men gemensamt i många första- och sistaårsstudenters väskor är skrivmaterial, vattenflaska, matlåda och dator. Bland de studenter som Techna pratat med dominerar matlådorna som lunchalternativ, några köper frysmat på campus och många kompletterar energiintaget med en kaffe på eftermiddagen. En student som läser första året berättar att hen brukar laga mat varje söndag inför veckan tillsammans med sin korridor. På de flesta campus råder ett strikt kösystem i mikrorummet. Drömmen är att komma dit strax innan ruschen som börjar några minuter efter klockan 12.

Många studenter bor i typiska studentområden såsom Flogsta och Rackarberget. Det vanligaste boendalternativet för de förstaårsstudenter som Techna pratat med är studentrum, ofta i korridor. Många sistaårsstudenter behåller samma boende under hela sin studietid, medan andra flyttar för att söka lyckan mellan nya väggar. Vissa studenter påstår att "alla vägar leder till Flogsta" och att man förhoppningsvis träffar katten Ingefära när man väl kommit dit. Många som läser första året har hört talas om det omtalade Flogstavrålet, men

vet inte riktigt vad det är. Alla sistaårsstudenter som Techna pratat med känner till den skrikande kören som vid tiotiden fyller luftrummet över Flogsta, de flesta har även deltagit.

Vad hoppas du ha lärt dig/ fått uppleva inom tre år från nu?

De som går i ettan är inte säkra på vad de har att vänta sig, men att lära sig nya saker och träffa nya människor är centralt för många. Man vill framförallt ha fått kunskapen som krävs för att vara redo för arbetslivet. När man påbörjat sitt sista år hoppas många på spännande och givande exjobb, andra hoppas på en doktorandtjänst och de flesta ser fram emot att äntligen få använda sina teoretiska kunskaper i verkligheten.

Så nästa gång du cyklar i snöstorm och motvind till måndagens första föreläsning kanske tanken på denna text ger dig lite tröst. För varje år av studier lär man sig nya saker och utvecklas, man övervinner utmaningar och får nya perspektiv. Oavsett om du just börjar din universitetsutbildning eller snart avslutar den så startar du ett nytt kapitel i din livshistoria och kommer ha mycket att se fram emot.

En historia om studenter

TEXT: DANIEL AHLSEN FOTO: ARKIV

Detta är den fjärde och sista delen i en serie om naturvetarnas och teknologernas tillvaro vid Uppsala universitet. I denna del berättas om tiden från bildandet av Uppsala teknolog- och naturvetarkår 2002 tills att organisationen blev studentkår 2013.

Uppsala teknolog- och naturvetarkår bildas formellt den 2 februari 2002. Datumet är något av en tillfällighet. Först sätts datum för bildandet till 1 januari 2002, och ett ståtligt firande börjar planeras: en gasque står på schemat.

De flesta studenter är dock annorstädes på nyårsafton, så kalaset flyttas till den 1 februari. Det senareläggs dock ännu en gång flyttas, denna gång till 2 februari, när det visar sig att vice ordförandes mor fyller jämt den första. När det symmetriska i datumet 02-02-02 inses, är datumet spikat en gång för alla.

Frågan om egen kår dominerar dagordningen. Vid denna tidpunkt finns det två studentkårer vid Uppsala universitet. Farmaceutiska studentkåren utgör ungefär tre procent av studenterna, medan Uppsala studentkår (US) har de övriga nittiosju procenten.

Då som nu styrs US genom ett fullmäktige som väljs genom listval av partier, liknande riksdagsvalet. Partierna har i regel ideologisk koppling till riksdagspartier men även fristående partier ställer upp.

Valsystemet är kritiserat – dess belackare anser att det leder till toppstyrning av kåren och politisering av dess verksamhet. Förespråkarna för partisystemet menar att studentrörelsens frågor i grunden är politiska, och att det krävs tydliga ideologiska mandat för att påverka politiker och omvärlden.

Majoriteten av UTN är starkt kritiska till den rådande ordningen, och vill att UTN blir egen kår. Det hela mynnar ut i en omröstning under våren 2003, där fakultetens studenter får säga sitt. Resultatet blir ett klart nej, 69% önskar inte att UTN blir egen kår. Därmed skrinläggs planerna för att bli egen kår.

Omröstningen lämnar en bitter eftersmak. UTN förväntar sig att båda sidor ska lägga fram både för- och nackdelar med egen kår. Uppsala studentkår agerar inte så, utan skickar dagarna innan omröstningen ut ett brev till samtliga studenter på fakulteten som enbart framför argument för att bevara den rådande ordningen.

Detta gör ett redan infekterat förhållande mer ansträngt. Trots detta går organisationerna in i förhandling, vilket

myftar ut i ett färdigt förslag som presenteras för UTN:s fullmäktige i mars 2004. Förslaget går ut på att UTN bildar sektioner inom US.

UTN:s styrelse yrkar att fullmäktige ska avslå förslaget. Styrelsen anser inte att UTN ska godta en lösning där US fortfarande har ett partisystem. Styrelsen är dock splittrad: två ledamöter har reserverat sig mot att lägga propositionen och yrkar för att anta avtalet.

Efter timmar av debatt, flertalet reservationer (bland annat mot röstningsförfarandet) och ändringsyrkanden antar fullmäktige en reviderad version av styrelsens förslag. UTN ska inte bli en sektion inom Uppsala studentkår, utan istället arbeta vidare för en decentraliserad kår.

Under de kommande åren tar UTN allt större ansvar för kårverksamheten på fakulteten. Exempelvis tar man över ansvaret för rekryteringen heltidsarvoderade studiebevakare för fakulteten.

År 2007 tas nya initiativ. Styrelsen lägger vid ett sammanträde i maj fram förslag på en kravlista för att bli formell representant. Den är uppdelad i två delar: en generell och en för att bli sektion inom US.

Kraven innebär en hög grad av autonomi ifrån US. Bland annat vill man tillsätta samtliga studentrepresentanter vid fakulteten, ha ett eget åsiktsprogram, samtliga ekonomiska medel för studentinflytande samt yttrande- och förslagsrätt vid US fullmäktige. Man släpper dock kravet på rösträtt i fullmäktige, vilket läggs som en önskan. Fullmäktige godtar kravlistan utan ändringar.

Trots den reviderade målbilden går förhandlingarna mellan UTN och US trögt, och inga nya förslag läggs fram. Nu börjar det dock röra sig på riksnivå. Riksdagen börjar diskutera ett avskaffande av kårobligatoriet. Istället ska presumtiva kårer söka kårstatus vart tredje år, och status som kår ska som praxis tillfalla den med flest medlemmar.

I ljuset av detta lyfts frågan om egen kår återigen, den här gången på fullmäktigesammanträdet i maj 2009. Styrelsen föreslår att UTN utan oskäligt dröjsmål ska arbeta för att bli egen kår. Återigen går debattvägarna höga och fullmäktige är splittrat.

UTN:s inspektor, Kristina Edström, närvarar vid mötet. Hon gör något mycket ovanligt, och utnyttjar sitt ämbetes förslagsrätt. Enligt förslaget ska styrelsen göra en konsekvensanalys av att bli egen kår och presentera denna för fullmäktige, som därefter ska ta beslut om att bli egen kår. Förslaget bifalls med stor majoritet.

Styrelsen utreder frågan och återkommer redan i oktober 2009 med en utredning. Utredningen kritiserar externt, men även internt, för att inte beskriva en enda negativ konsekvens av att bilda egen kår. Trots kritiken beslutar fullmäktige att UTN ska ansöka om kårstatus från och med 2010-07-01.

Universitetets styrelse delar emellertid inte UTN:s syn på kårfrågan, och beslutar i februari 2010 att UTN ej ska bli kår för fakulteten. Därmed är frågan om egen kår tillbaka på ruta ett, och UTN går återigen in i förhandlingar med US.

Till följd av de nya lagarna för studentinflytande och UTN:s ovilja att bli sektion under US, landar förhandlingarna så småningom i att ytterligare en omröstning om egen kår ska hållas under hösten 2012.

En tuff kampanj utkämpas från båda sidor. Totalt deltar 40% av de röstberättigade i omröstningen, och UTN tar hem segern med 78% av de lagda rösterna. US får 12 %, och 10% röstar blankt.

Den tydliga segern leder dock inte till något samförstånd. US menar att valet är ogiltigt: minst 50% av studenterna måste rösta i en sådan viktig fråga. UTN anser att ett valdeltagande på 10% är nog, eftersom det ligger i linje med US egna kårval.

Naturligtvis uppstår vild debatt. Efter ett intensivt fullmäktigemöte beslutar US att söka kårstatus för teknat-fakulteten, trots starka protester från närvarande teknat-studenter.

Affären föder stark misstro mot US inom fakulteten. Några studenter startar ett initiativ för att får studenter vid fakulteten att gå ur US - andra påbörjar en namninsamling till universitetet för riva upp US beslut.

I slutändan skickar både UTN och US in ansökningar om kårstatus, och frågan hamnar på universitetsstyrelsens bord. Universitetsstyrelsen måste alltså väga utfallet i studentomröstningen gentemot att US har cirka tusen fler medlemmar vid fakulteten än vad UTN har.

Efter diskussion beslutar universitetsstyrelsen att bifall UTN:s ansökan om kår för den teknisk-naturvetenskapliga fakulteten. Jubel utbryter hos UTN, som snart kan

få titulera sig kår, och besvikelsen är stor hos Uppsala studentkår, som riktar stark kritik mot beslutet.

Man menar att den stora skillnaden i medlemsantal inte kan överbryggas av en omröstning, och riktar också kritik mot röstningsförfarandet i universitetsstyrelsen. Man beslutar därför att överklaga beslutet om kårstatus till Överklagandenämnden för högskolan.

Men även inom US råder delade meningar. Oppositionen i fullmäktige har sedan omröstningen motsatt sig att söka kårstatus, och går till val på att avsäga sig eventuell kårstatus. För att komplicera en redan krånglig situation, får oppositionen egen majoritet i fullmäktige efter kårvalet i april.

Ungefär två veckor innan det nya verksamhetsåret kommer slutligen beskedet från överklagandenämnden. De bifaller överklagandet och beviljar US kårstatus för fakulteten fram till 2016.

Trots segern på övertid, närmar sig slutet av historien. I september 2013 fattar US fullmäktige beslut om att avsäga sig kårstatusen för fakulteten. Den 1 januari 2014, efter närmare 20 år av studentpolitisk kamp, dramatiska debatter, studentomröstningar, kampanjer och namninsamlingar blir UTN studentkår för den teknisk naturvetenskapliga fakulteten.

Detta markerar slutet på historien som berättas här. Genom katolskt seminarium, via Rudbeck, Linné och Ångström, till FUTF och FUN, studentomröstningar, är UTN slutligen studentkår för den teknisk-naturvetenskapliga fakulteten vid Uppsala universitet. Vad som händer härnäst får framtiden utvisa.■

Novelltävling

Techna vill bjuda in alla kreativa själar att skriva en novell till tidningen. Texterna kommer läsas av redaktionen som sedan röstar fram sin favorit. Vinnaren får två biobiljetter och sin text publicerad i tidningen.

Vad är en novell?

En novell är en kort text som oftast fokuserar på en större händelse. Många noveller har också en överraskande vändning som leder upp till slutpoängen.

Hur ska du skriva?

Textens längd: 5000-6000 tecken (med blanksteg).

Tema: Studentliv.

Tolka temat hur du vill och låt kreativiteten flöda. Du får skriva på svenska eller engelska.

Skicka in senast **17 november**

For information in English check our Facebook-page.

Leefde

Livets krokiga vägar

TEXT: ELIZAVETA YAKOVLEVA FOTO: CHRISTIAN BÖHME

Solen skiner över Uppsala och Stockens gårdsplan. Maria Gunther svänger in på sin cykel som en sann Uppsalabo. Vi träffas på nationen för att äta lunch tillsammans och prata om hennes oförutsägbara karriär. Idag är hon vetenskapsredaktör på Dagens Nyheter och bor i Uppsala med familj. Men hon har inte alltid bott i Uppsala och att jobba som journalist var aldrig en självklarhet. "Jag brukar säga att jag byggt min karriär på att välja fel," säger hon till Techna. Ska vi tolka det som att det egentligen inte finns något enda "rätt val" när det kommer till vägar i livet?

Vi tar det från början. Maria Gunther tog studenten 1987. Efter gymnasiet lämnade hon hemstaden Örebro för att plugga franska i Schweiz i ett år. Maria skulle komma tillbaka till Schweiz några år senare och forska, men först behövdes en vidareutbildning. Det var dags att söka in till universitetet.

Då var tekniska högskolan i Uppsala väldigt liten och för henne okänd. Det de hade var tidningen "Upteckaren", som skickades ut till alla som pluggade naturvetenskap tredje året på gymnasiet. Tidningen öppnade hennes ögon för Uppsala, då studentstaden jämfördes med Paris på ett väldigt intresseväckande sätt.

– "Uppsala är som Paris fast med större densitet", citerar hon tidningen och fortsätter, det tyckte jag var rätt kul så jag kommer ihåg den meningen.

Teknisk fysik väljer man när man har bra betyg men inte riktigt vet vad man vill bli, förklarar Maria. Det var i alla fall så hon kände när hon valde utbildningen. Hon ville skjuta upp beslutet om vad hon skulle bli när hon blev stor lite längre. Det fanns såklart också ett intresse för naturvetenskap, framförallt fysik och matematik som hon hade haft en riktigt bra lärare i.

Den högskola som lockade mest var Chalmers där storebrodern läste, dit sökte Maria i första hand. Men meningen om Uppsala som Paris gjorde sig påmind och UU letade sig in som andrahandsval. Vid första antagningen kom hon in på Uppsala och trots att hon senare kom in även på Chalmers så hade hon redan bestämt sig för Uppsala.

– Och jag kan säga att allt jag gjort sedan dess – att jag nu jobbar på DN, att jag träffade min man – det hade jag inte gjort om jag inte kommit till Uppsala. Den här meningen i 'Upteckaren', den avgjorde mitt liv.

1988 började Maria på Teknisk fysik, som då lästes vid Engelska parken. Totalt var de 8 % tjejer på utbildningen. I början var det tufft, mycket mattekurser och teori gjorde första året till en hård start. Det blev lättare med tiden, berättar Maria, speciellt när hon hittade en bra pluggkompis som förstod hur hon tänkte.

Utbildningen gav kunskaper som är nyttiga i allt man gör, menar Gunther; matte, logik, problemlösning och framförallt att kunna lära sig saker snabbt. Idag är hon inte bara glad att hon kom in på Teknisk fysik men också att hon fick studera i Uppsala. Att läsa en teknisk utbildning i en stad som är dominerad av humanister gav en bra kontrast mellan människor. Maria tycker att hon fick mycket input från olika håll när hon träffade människor som pluggade helt andra saker. Flera av dem håller hon kontakt med än idag.

1993 blev Maria klar med utbildningen. Bara några år tidigare hade det funnits hur många ingenjörsjobb som helst, men inte det året. Det råkade nämligen vara rejäl lågkonjunktur i Sverige. Både Ericsson och ABB som dominerade arbetsmarknaden hade anställningsstopp. Många människor gick utan jobb, så även de nyutexaminerade. I brist på alternativ, men också för att intresset till fysiken fanns kvar, valde Maria att doktorera.

Hon hade under utbildningen valt inriktningen strålning, som handlade om partikelfysik, kärnfysik och även strålningsbiologi. Efter det kunde hon doktorera i partikelfysik. Doktorandtjänsten tog henne tillbaka till Schweiz. På forskningslaboratoriet CERN i Geneve jobbade hon på LEP – den partikelaccelerator som fanns

där innan nuvarande LHC-acceleratorn (Large Hadron Collider) – och letade efter Strange-kvarkar. Gunther skrattar lätt åt kvarkarnas namn och återgår sedan till sin berättelse.

Under hennes tid som nybliven doktorand höll USA på att bygga världens största partikelaccelerator i Texas. Den hette SSC (Superconducting Super Collider). De hade arbetat med den i decennier och grävt en fjärdedel av tunneln. 1993 bestämde sig USA plötsligt för att lägga ner projektet. Anledningen var i breda drag att kalla kriget hade tagit slut. När Sovjetunionen kollapsade tog forskningskriget som pågått mellan Sovjet och USA också slut. Grundforskning var helt plötsligt inte lika intressant och pengarna till den försvann. Gunther påpekar att en anläggning som SSC är väldigt dyr att bygga och att det var kanske klokt av USA att lägga ner den. Men i forskarvärlden var många besvikna och plötsligt fanns dubbelt så många partikelfysiker i världen mot mängden jobb. När hon doktorerade 1998 var CERN alltså det enda stället för partikelfysiker att få jobb. Det var en tuff situation, man var tvungen att gå över lik för att komma fram, upplevde Maria. Hon fick inse att det inte fanns någon framtid där.

Var skulle hon vända sig istället? Slutet på 90-talet var höjden för IT-boomen. Många ingenjörer sökte sig till IT-branschen, däribland Maria Gunther. Det fanns mycket jobb och pengar där, även för nyutexaminerade. På en gång fick hon jobb på IT-företaget Parrallel consulting som konsult och utvecklare. Företaget var grundat av två doktorer från KTH som gärna ville ha högutbildade konsulter. De byggde främst säkra system, bl.a. Sparbankens internetbank. I slutet på 90-talet var de framgångsrika och blev senare uppköpta av Icon Medialab, ett av de stora IT-företagen. Men som alla bubblor sprack även IT-branschens i början av 2000-talet och återigen försvann jobben.

2001 föddes Marias äldsta dotter, Ylva. Under mammaledigheten gick det bara sämre och sämre för IT-branschen.

– Då kände jag: jag vet inte om jag har något jobb att komma tillbaks till när jag ska börja jobba igen.

Mycket riktigt, fredagen veckan innan hon skulle börja jobba igen meddelade Icon Medialab att de gått i konkurs. Hennes man Anders föreslog att hon skulle kunna bli journalist istället, eftersom Maria lyssnade mycket på Vetenskapsradion. Journalistyrket var inget hon hade tänkt sig tidigare, men hon skickade ändå iväg en ansökan. Den enda tidigare erfarenheten av journalistik hon hade var från arbetet med studenttidningen "Gallus Gallus". Hennes ansökan kom in på reservlistan på en ettårig utbildning i journalistik som det gick att utöka sin magisterexamen med. Till slut kom hon in på

Reportage

utbildningen, som gick bra och var roligare än hon trott att den skulle vara. Maria säger:

– Jag upptäckte att jag kunde skriva, vilket var något jag tidigare inte visste att jag kunde.

Tack vare utbildningen hamnade hon på 6 veckors praktik på DN hos den dåvarande vetenskapsredaktören Karin Bojs. Maria nämner dock att hon egentligen ville komma in på Vetenskapsradion, men att de inte kunde ta emot någon praktikant. Då blev hon istället tipsad om DN, som sökte någon med naturvetenskaplig utbildning.

Gunther och Bojs kom bra överens. Maria säger att hon lärde sig mycket mer om att vara vetenskapsjournalist under praktiken än under utbildningen. Efteråt fick hon möjlighet att frilansa och vikariera för DN. På den här tiden blomstrade journalistyrket och DN hade en vetenskapsredaktion på fyra personer.

– Sedan har även journalistbranschen havererat, precis som alla andra branscher jag jobbat i, säger Maria men utan det minsta tecken på bitterhet.

Jag frågar vilka svårigheter hon har stött på i arbetslivet. Hon sammanfattar det såhär:

– Jag har varit väldigt bra på att välja branscher som det snart kommer gå dåligt i. Först partikelfysiken och sedan IT-branschen... Någon tyckte att jag skulle ägna mig åt organiserad brottslighet så kanske även den branschen skulle haverera.

Men den tidens svårigheter verkar som bortblåsta. Hon har lagt det bakom sig och tiderna har också förändrats. Maria fortsätter och säger att det har gått bra för IT-branschen senare, idag frodas den igen. Många av hennes dåvarande kolleger är kvar på sina jobb, men hon valde att gå vidare.

2005 fick hennes man jobb i Österrike, Wien. Då flyttade de dit tillsammans och stannade i 6 år. De hade precis fått sitt andra barn och Maria höll på att skriva en bok. Att vara hemmafru kändes då lite lockande, men det förändrades snabbt. Wien är en väldigt trevlig stad att bo i, men jag blev alldeles galen, säger Maria.

– Jag gillar inte att laga mat, jag tycker att det är dötrist att handla, jag tycker inredning är ointressant, jag är ganska dålig på att leka med barn... allt sånt där som man ska göra [som hemmafru].

För att sysselsätta sig testade hon att frilansa, men det gick inte så bra. Sista året jobbade hon med klimatforskning på forskningsinstitutet IIASA. Det var väldigt härligt att börja jobba igen, erkänner Maria.

2011 flyttade de tillbaka till Sverige. Då hade verkligheten för journalistbranschen förändrats. Man hade dragit ner på vetenskapsbevakningen så Karin Bojs hade inte längre en redaktion eller egen budget och kunde inte ta in frilansmaterial. Maria testade återigen att frilansa som journalist, men fick vid årsskiftet 2012/2013 inse att det inte var möjligt att försörja sig som journalist. Hon drog fram kontaktlistan och mailade alla

civilingenjörskompisarna för att fråga om de kände till något jobb som kunde passa.

– Jag är ju ändå civilingenjör så något måste jag väl kunna göra, tänkte hon.

Hon fortsatte sökandet och kontaktade Vetenskapsradion, som hon sökt jobb på flera gånger men fått avslag eftersom de ville ha någon med radioerfarenhet. Men den här gången hörde de av sig och tyckte att hennes texter var så bra att hon kunde få komma på praktik och skriva för dem samtidigt som hon lärde sig att göra radio. Inte långt därpå sa Karin Bojs upp sig från DN för att skriva böcker. Hon hade då utsett Maria till sin efterträdare på DN.

Precis när Maria börjat trivas i sin roll på radion fick hon plötsligt sitta och välja mellan sina två drömjobb. Antingen Vetenskapsradion, drömmen sedan länge, eller Vetenskapsredaktör på DN. Det var inte ett lätt val, berättar hon, men hon kände att på radion skulle hon kunna få erbjudande om jobb igen, medan DN:s erbjudande bara är något man får en gång i livet. Så bara ett halvår efter att Maria Gunther bestämt sig för att sluta som journalist valde hon att komma tillbaka.

Sedan sommaren 2013 är Maria DN:s vetenskapsredaktör. Hon tycker att det är ett väldigt roligt men slitsamt jobb. Framförallt är det mycket roligare att skriva om vetenskap än att forska. Ibland händer det att hon saknar att forska själv, men nu slipper hon allt det jobbiga med forskning samtidigt som hon får ta del av den på alla möjliga fronter. Just nu är hon tjänstledig i fyra månader för att skriva en bok om intelligens och intelligensforskning. Vi kan förvänta oss att se boken på hyllorna våren 2020.

Det är inte första gången hon berör ämnet intelligens. Hon skrev en artikel om det i början av sin tid på DN. Av ren nyfikenhet gjorde hon då också inträdesprovet till MENSA och kom in. Efter en halv dag på deras maillista gick hon dock ur och kände att det absolut inte var något för henne. Flera år senare blev hon kontaktad av castingteamet till TV-serien Genikampen. Att vara med där beskriver Maria som en speciell upplevelse; det var en härlig blandning människor och ingen dag var den andra lik.

Hur passar en teknisk fysiker i journalistyrket? Har du användning av utbildningen och dina intressen?

Jag har absolut nytta av utbildningen, säger Maria, den är en bra erfarenhet. Journalister förstår i allmänhet väldigt lite naturvetenskap, det är bra att ha ingenjörssyner ibland, fortsätter hon. Även förståelsen för forskarvärlden lyfter hon som nyttig; då vet man att forskare också är människor och kan vilja uttala sig om saker de inte har en aning om, medan journalister oftast har väldigt hög respekt för forskare och tror att bara för att en professor

säger något så är det sant. Hon tillägger också att det är härligt att återigen vara i en blandning av människor med olika utbildning. Då känner hon att hon lär sig att bli en bättre journalist.

Fantasy är ett återkommande inslag i Marias artiklar i DN. Hon har bland annat använt sig av Percy Jackson i en artikel om ADHD. Det blir en bra väg in när man skriver om ett svårt ämne, tycker hon. Maria är också ”en riktig Potterhead”, säger hon till Techna. När den sista boken kom ut beställde hon den direkt till dörren och läste ut den på tre nätter. Efteråt höll hon på att bli galen av att ingen annan hade läst ut den och kunde diskutera med henne. Jag frågar vilken Harry Potter-karaktär hon associerar sig med och hon tar frågan på största alvar. Efter en lång betänketid säger hon att hon är mest som Hermione eftersom hon vill förstå saker. Men också en del som Tonks för hon är lite klumpig.

Jag frågar var Maria ser sig själv i framtiden, vad hon har för mål.

– Jag tycker ett av de sämsta karriärsråd som finns är att ha tydliga mål. Hade jag haft målet att bli vetenskapsredaktör på DN hade jag aldrig blivit det... Jag har inga mål nu heller, jag tycker att det får bli som det blir.

Maria förklarar att när man har ett tydligt mål så kan det hända två saker: antingen så lyckas man med och känner sig helt fantastisk, men efteråt blir nästan deprimerad av att inte veta vad man ska göra sedan, eller att man inte uppfyller sitt mål och då blir man ju också deprimerad. Det är bättre att alltid försöka göra ett bra jobb och om möjligt hitta saker som man tycker är roligt att göra. Det är också en bra grej med Teknisk fysik, menar Maria, att det finns så många dörrar öppna efteråt. Om något havererar så kan man göra något annat.

Det är också tipset hon skulle ge sig själv om hon kunde resa tillbaka i tiden: att inte ge upp. När hon tänker tillbaka så skulle hon inte vilja veta vilka vägar livet tar, bara att det finns möjligheter som leder vidare om man vågar ta dem. ■

H - Molekylär bioteknik

TEXT & FOTO: JOHANNA BLOMSTEDT

Vilka är ni?

Jag sitter som ordförande för H, alltså bygg, maskin och medicinteknik. Jag är en bygg-tvåa. Jag började som ordförande när jag gick i ettan, så jag är ganska ny på Ångström, och ganska ung om man jämför med andra ordförande.

Var håller ni hus?

Vi har vårt sektionsrum i källaren i hus ett på ITC, Hålet kallar vi det. Kanske inte det finaste men det funkar bra, så länge jag vet så har det alltid funnits där. Det är många som förväxlar det med byggrummet, men det är bara för bygg, och är ganska nytt. Det har ingenting med sektionen att göra.

Vilken är den vanligaste fördomen om er, och vilka är ni egentligen?

För bygg finns fördomen att vi håller på med hammare och spik och sånt, det är lite samma med maskin. Men vi sitter ju mest med datorer och räknar hela tiden, som de flesta andra.

Jag tror många tror att vi är ganska skrikiga och bröliga. Men vi har ju också en viking som symbol, så vi får ju skylla oss lite själva antar jag. Sedan är det ju mest killar som läser bygg och maskin, men det har blivit mer tjejer på senaste tiden, så det går åt rätt håll. I bygg vet jag att det är betydligt mer tjejer än på maskin. Sen har vi fått in medicinteknik nu, och de är större delen tjejer. Vi är åtta stycken i styrelsen varav fem är tjejer.

Vad är det bästa med att plugga inom ert program?

Det är ett jättegött gäng, alla är jättetrevliga. Det händer ganska mycket inom sektionen, och vi är väldigt drivna. I H är alla glada i sociala event också, det är aldrig svårt att få dit folk. Så det är väldigt roligt.

Vad kan man jobba med efter examen?

Inom bygg är det många som blir konstruktörer här i Uppsala. För den som tycker om att leda och vara i produktion så kanske produktionschef är passande. Maskin har jag dålig koll på, mycket ledningsjobb, chefsjobb, olika typer av ledarpositioner. Det är lite allt möjligt, bara att man är läst inom bygg- eller maskinsektorn, men annars är det väldigt brett. Det är en rolig bransch.

Vad händer i sektionen framöver?

Det första nu är en pubruna, sedan kommer vi att ha en sittning med X och F. Biljetterna tog slut på under tre minuter så det var väldigt populärt. Sedan kommer

vi ha mjödpong, alltså en beerpong-turnering. Vi har en husdjursfest i samarbete med SLU, där vi och husdjursagronomer fixar sittningar tillsammans. Sedan har vi dammidagen också.

Vi håller på att ta fram nya märken: ett för bygg, ett för maskin, ett gemensamt för H-sektion, och det allra första medicinmärket!

Vi har börjat förbereda för nästa stormöte. Vi ska få in två nya poster i styrelsen, en företagsansvarig och en studierådsordförande för medicin. Vissa poster är svårare än andra att fylla, men när jag gick i ettan så fyllde vi allt. För styrelsen sett så tror jag inte det är något större problem. Det är en massa nya studenter som inte har varit med på något möte än, men vi ska få in dem under det kommande mötet som är i december.

ORDF: ALBIN STREITH

NVM- Möbius

TEXT & FOTO: LOUISE LIFVENBORG

- Vilka är ni?

Möbius – vi är matematikernas sektionens förening, så främst matematiker. Men vi är öppna för alla som vill gå med. Det är många naturvetare, kemister och fysiker som hänger i vår lilla källare där de pluggar och spelar spel.

- Var håller ni hus?

I källaren på ITC, hus 2. Möbius grundades på 80-talet och har funnits i källaren ända sedan dess, även om källaren under den tiden bytts ut.

- Vilken är den vanligaste fördomen om er?

Att vi är en kiosk. Vi har en kiosk, vilket först bara var en kul idé, men nu är det många som kommer dit och tror att det bara är en kiosk och att de som hänger där jobbar i den, men det är vår sektionens lokal. Något annat man får är väl: vad pluggar man om man pluggar matematik? Men den frågan ställer mest folk som inte pluggar på universitetet.

- Vilka är ni egentligen?

Som sagt en ganska spriden skara, speciellt när det kommer till hur länge folk varit på universitet och från vilket program de kommer ifrån. Vi har också många gamla och roliga traditioner som hållits vid liv sedan Möbius grundades.

- Vad är det bästa med att plugga inom ert program?

Det är full rulle hela dagen och i Möbius kan man alltid hänga. Det finns spel och kurslitteratur som är där för alla, så det finns både bra underhållning och kursrelaterade saker. En av de bästa sakerna är att man kan sätta sig med sina kompisar och bara ta det lugnt.

- Vad kan man jobba med efter examen?

Ganska svår fråga. Många pluggar matte för att plugga vidare, men det finns bra jobb inom statistik och många väljer att forska efter kandidaten.

- Vad händer i sektionen framöver?

Vi har lite spelkvällar inplanerade och under halloween tittar vi alltid på "Over the garden wall" tillsammans. Det är en tradition som än så länge inte är jättegammal, men på Möbius ser vi alla traditioner som urgamla även om de inte har funnits särskilt länge. Förutom det håller vi på att ge ut Möbius-tidningen som senast gavs ut 2012. Det viktiga att komma ihåg med Möbius-tidningen är att alla nummer är nummer ett, alltså alltid första utgåvan. Jag rekommenderar att läsa den när den kommer ut.

En viktig händelse inom Möbius är vår årliga julfest som var förra helgen. På Möbius har vi varje år ett julfirande

runt den 24/9. Detta för att många åker hem under julen och då kan man inte fira jul med sina studentvänner så vi gör det nu istället.

ORDF: TOMAS ANDRÉ

Fika med Talman

TEXT & FOTO: ELIZAVETA YAKOVLEVA

Som ny student kan det vara svårt att veta hur kåren fungerar. Många äldre studenter har inte så bra koll heller. Hur många vet egentligen att kåren styrs av ett fullmäktige, att alla studenter har rätt att påverka vad kåren jobbar för och att vi har en talman? Techna valde till detta nummer att träffa både talmannen och presidiet för att belysa en del av kåren som kanske hamnat i skymundan.

När jag träffar talman Fogelström för intervjun bjuder hon på fika. Jag tar en munskbit och drar fram mitt anteckningsblock.

Vad har du för roll i FUM?

– Ämbetet som jag har är talman i Uppsala teknolog- och naturvetarkårs fullmäktige. Det är jag som är kaptenen i skutan Fullmäktige. Det är också jag som är UTN:s högsta höns så jag svarar bara inför kungen, svarar Ebba med ett skratt och vi sätter igång intervjun.

Vad gör du som talman?

Talmannen leder mötena under fullmäktiges sammanträden. Det är också hon som kallar till dem, försöker hålla allt strukturerat och förbereder genom att hon ”river runt i dokumentarkivet”, alltså sköter handlingar och andra fullmäktigerelaterade dokument. Talmannen leder också talmanspresidiet (TMP). Det är mycket arbete som denna lilla grupp utför, något som inte alltid märks utifrån. Bland annat håller de i ämbetsmannasamtalen – en del av det arbete som söker ge alla ämbetsmän någon att vända sig till.

Många ämbetsmän inom UTN kan vända sig till styrelsen med sina bekymmer, men detta gäller inte ämbetsmän

som tillsätts av FUM, t.ex. internrevisorer, Technas presidium och styrelsen. Under 2017 kom en motion som lyfte de engagerades hälsa som en viktig fråga, och detta är något TMP vill ta upp med ämbetsmannasamtalen. I framtiden vill kåren ge ämbetsmännen möjligheten att träffa en person med expertis inom psykisk ohälsa för att få stöd när det blir stressigt, men i nuläget försöker TMP fylla den rollen för FUM:s ämbetsmän.

Hur hamnade du i den här rollen?

Ebba säger att hon gillar att sitta och pilla med struktur och detaljer. En förkärlek till struktur är nog den främsta anledningen till att hon söker sig till möten och mötesformalia.

Innan hon blev talman hade hon redan haft mycket kontakt med FUM. Första engagemanget var ledamot för FUM och hon har suttit med i kårens ledningsgrupp. När hon först var med som ledamot leddes FUM av Astrid Gustavsson, en person som inspirerade Ebba väldigt mycket.

– Jag kände wow! Vilken människa, vilken post!

Hon var intresserad av posten men trodde inte hon någon gång skulle söka den. När Ebba var med på ett sammanträde med SFS (Sveriges Förenade Studentkårer) mötte hon en talman som inspirerade henne att våga ta på sig rollen.

Det är en svårrekryterad post, vilket också var en anledning till att hon sökte. Vikten av ett fungerande FUM och gemenskapen verkar också ha hjälpt henne ta beslutet. Kollegorna i ledningsgruppen peppade henne att söka, de tyckte att talmansposten var som gjord för henne. Och det har gått bra om hon får säga det själv.

– Jag ångrar det inte en sekund. Det är ett av de bästa engagemang jag har haft.

Bland hennes tidigare roller finns FUM-ledamot, kassör i sektionstyrelsen för NVF, inom MFK-mottagningen och som studiebevakare för naturvetarutbildningarna. Totalt runt 9 engagemang. Problemet är att när man väl börjar är det svårt att sluta, säger Ebba.

Bör man ha engagerat sig innan man går med i FUM?

Det bör man, tycker talman Fogelström. Hon menar att det var ett dåligt val från hennes sida att bli ledamot så tidigt. Det är väldigt krävande och passar inte alls som första engagemang. Sektionerna däremot är en bra start. FUM-ledamot borde till och med vara en post i sektionsstyrelserna just för att man ska veta vad ens sektion står för, tycker hon. Många förstaårsstudenter gör ett bra jobb som ledamöter, men har inte alltid tillräcklig erfarenhet för att representera sin sektion och föra fram medlemmarnas åsikter.

När jag påpekar att detta verkar vara en ovanlig inställning håller hon med. Hon upplever att sektioner tillsätter folk till FUM lite för att de måste, säger talmannen. Det är olyckligt eftersom det är ett av de viktigaste uppdragen. Samtidigt har hon förståelse för att man tycker att det är tråkigt med långa möten och byråkrati, men allt blir vad man gör det till. Det kan också vara läskigt i början och pinsamt att tala inför folk. Under hennes första uppstartsmöte som talman försökte hon lätta upp stämningen genom att påpeka att allt inte är så farligt. ”Tänk på kungen”, sade hon då. Han har ju sagt massa pinsamma saker och har ännu inte blivit avsatt, säger hon och ler.

Vad skulle hända ifall sektionerna slutade bidra med ledamöter?

– Så här är det. Om vi inte har tillräckligt med ledamöter så kan vi inte ta några beslut. Vi kan inte tillsätta någon styrelse, inte fastställa någon budget eller verksamhetsplaner. Då står kåren stilla.

Ebba blir genast allvarlig. Det finns beslut som måste fattas och det är riskabelt att trivialisera dem och det arbete en ledamot gör, fortsätter hon. Sedan är det viktigt att sektionernas åsikter kommer fram och att de känner sig representerade. Det finns sektioner som känner sig bortglömda, men detta kan bero på att man inte tar plats i fullmäktige. Det är ett ansvar som varje enskild sektion måste ta. Man kan betrakta FUM lite som en kongress och sektionerna som valkretsar, säger Ebba. Det är en demokratisk organisation och demokrati sätter krav på att folk engagerar sig.

Budskapet står klart: ingen kår utan fullmäktige, inget fullmäktige utan sektionerna.

Man kan alltså se paralleller mellan FUM och saker som händer på större skala?

– Javisst. Det är ingen liten organisation vi håller på med.

Med över 5000 medlemmar, en hög omsättning och flera samarbeten med kårer över hela landet är UTN en imponerande organisation. Det går att nå långt. Åsikter om hur universitet och utbildning ska fungera inom EU har gått från att fastställas i UTN:s FUM, tagits vidare till fullmäktige i SFS för att sedan tas upp i EU-parlamentet.

Sådant kan vara svårt att se – hur stor påverkan FUM faktiskt har.

Vad är det viktigaste med FUM?

– Det är sektionernas och de enskilda medlemmarnas möjlighet att påverka organisationen i sin helhet.

Här har man chansen att lägga fram frågor man tycker är viktiga och det man tycker kåren borde jobba för. FUM blir som roligast när folk kommer med motioner och lyfter frågor som man tycker är viktiga. Då blir det också livliga diskussioner. Nu senast har man som nämnt pratat mycket om de engagerades mentala hälsa. Det är väldigt viktigt och har lyfts i kåren tack vare att medlemmar brunnit för dessa frågor och tagit dem till FUM. Ett exempel som Ebba lyfter var frågan om att få kårstatus. Utan engagemanget från medlemmar skulle inte det ha gått igenom. Det är stort, tycker Ebba.

Nu på senare år verkar det ha blivit färre motioner. Ebba är säker på att det finns frågor och idéer hos sektionerna som aldrig kommer fram i FUM. Folk tar inte chansen att påverka.

– Jag vet inte om det beror på att folk inte vågar ta upp frågorna... Det är synd.

Man måste våga ta upp saker, säger hon, även om man inte får medhåll så kan man försöka igen vid nästa möte.

Vad är det roligaste med FUM och din post?

– När folk väl engagerar sig.

Det är mycket pysslande, men det är väldigt kul tycker hon. Man får se sektioner ”in action”, man får träffa på människor som man annars inte hade träffat. Det är en härlig gemenskap. Ebba säger att hon hade kunnat vara talman på heltid för att kunna hinna med allt det hon vill med FUM. Det är en stor organisation och många frågor är tungrodda. Många saker får ta sin tid för att göras korrekt.

Varför ska man engagera sig i FUM?

Det är något fint, säger Ebba. Engagemang är förstås också meriterande och många arbetsgivare kan se poängen i att man engagerat sig inom en organisations fullmäktige. Det finns många bra saker inom FUM. Med engagemang blir kåren som bäst.

– Varför jag engagerat mig? För att jag känner att kåren har gett så mycket till mig och det här är mitt sätt att ge något tillbaka.

FUM

TEXT: TALMANNAPRESIDIET FOTO: JOHANNA BLOMSTEDT

Linda Lindström

Vad har du för roll i FUM?

Jag är sekreterare i talmanspresidiet, vilket innebär att jag för protokoll under fullmäktiges sammanträden. Förutom detta ser jag till att de justeras, signeras och arkiveras på rätt sätt. Vi har också ansvarsområden inom talmanspresidiet, till exempel sammanställer jag handlingar tillsammans med talman Ebba. Vi leder även handlingsläsningar, även kallade förmöten, inför FUM. Under förmötena läser vi tillsammans med ledamöter från FUM och styrelsen igenom och diskuterar handlingarna.

Hur hamnade du här?

Jag hamnade i talmanspresidiet av en ren slump egentligen. Jag var tidigare ledamot i fullmäktige och under det FUM där talmanspresidiet tillsattes så saknades det kandidater till de flesta poster. Jag och Malin (vice talman) hade tidigare pratat om att vara med i talmanspresidiet, då vi båda tycker att FUM är kul och viktigt. Vi bestämde oss på plats att vi borde ställa upp och kandidera till poster, och nu är jag här! Vanligtvis när man söker en sådan här post så går man igenom en lite längre valprocess och intervjuas och nomineras av UTN:s valberedning. Eftersom jag kandiderade på plats behövde jag bara motivera för fullmäktige varför jag skulle bli vald och sedan svara på frågor från fullmäktige.

Hade du några tidigare engagemang?

Jag hade viss erfarenhet av UTN-engagemang sedan tidigare, bland annat hade jag varit ledamot i FUM, suttit med i en sektionensstyrelse och varit med i en UTN-kommitté. Jag hade ganska bra koll på kåren sedan innan. Jag var van vid att arbeta i grupp och att kommunicera med

andra, vilket jag tror är viktigt för en sådan här post. Utöver det tycker inte jag att man behöver ha någon erfarenhet sedan innan, så länge man är intresserad av att lära sig, och villig att söka information. Det underlättade såklart att jag hade haft engagemang inom kåren innan, men jag ser det inte som en nödvändighet.

Vad gör FUM och varför ska man ha koll?

FUM tar många stora beslut för hur kåren ska arbeta och "tänka". Jag tycker därför att det är viktigt som student, speciellt som UTN- och sektionensengagerad, att ha lite koll på FUM. Många beslut kan påverka dig både direkt och indirekt. Det viktigaste med FUM är enligt mig möjligheten att påverka. Alla medlemmar i UTN kan komma till ett sammanträde, där de kan uttrycka vad de tycker och lägga fram förslag. Detta kan gälla förändringar eller konkreta saker som man vill att kåren ska jobba med. Det är viktigt att bry sig om FUM för att man då indirekt bryr sig om sin kår och sin studietid. Många av kårens viktiga beslut "börjar" i FUM och delegeras sedan vidare till styrelsen, ledningsgruppen, kommittéer, osv.

Varför ska man engagera sig inom FUM?

Man ska engagera sig inom FUM för att man tycker att kåren och dess verksamhet är viktig. Det är en stor brist på engagemang inom FUM, vilket jag tror främst beror på att man som student inte har koll på att FUM finns eller vad vi gör. För övrigt kan jag tycka att FUM-engagemang är meriterande, iallafall på CV:t. Hur coolt är det inte att få skriva att man har varit ledamot i fullmäktige, kårens "riksdag"? Man får också fika mycket och träffa studenter från andra sektioner.

Vad behöver man göra för att få vara med?

FUM-ledamöter tillsätts av sektionerna. Är man sugen på att vara ledamot måste man gå via dem. Man tillsätts oftast på sektionernas stormöten. Jag tycker inte att man behöver ha några tidigare engagemang, men man ska vara villig att läsa på.

Vad är det bästa med FUM?

Det bästa med FUM är enligt mig att få träffa en massa nya människor och vara med och påverka. Jag har haft så kul som engagerad i FUM och jag har lärt mig mycket, både som FUM-ledamot och sekreterare i talmanspresidiet. Jag har bland annat lärt mig att skriva i raketfart på tangentbordet, en massa mötesformalia och hur man på snabbast sätt kör Bocken från Uthgård till Blåsenhus. Så är man det minsta sugen på att engagera sig i FUM, do it! Jag har inte ångrat mig en sekund.

FUM – fullmäktige

Ledamot – representant som ska framföra studenters åsikter under sammanträden. Sektionerna tillsätter sina ledamöter under större medlemsmöten.

Presidium – ledningsgrupp; en ordförande med en eller flera vice ordförande (TMP har dock även sekreterare)

Sammanträden – möten då fullmäktige samlas och tar beslut

TMP – Talmanspresidiet

Är du taggad på att sitta i talmanspresidiet så kan du söka på apply.utm.se när söket är öppet eller kandidera på plats under FUM som är 30-31 oktober.

Malin Forsberg

Vad har du för roll i FUM?

Jag är vice talman, vilket i grova drag innebär att jag är talmannens högra hand och håller koll så att Ebba gör det hon ska. Under sammanträdena är jag främst ansvarig för talarlistan, livestreamen och facebookevent. Det brukar även vara jag som ansvarar för att ställa fram fiket i pausen. Med andra ord tycker jag att jag har den bästa posten.

Hur hamnade du här?

Jag började gå på FUM-sammanträden när jag satt som ordförande för min sektion och fastnade direkt. Jag tror att det var en blandning av möjligheten att kunna påverka hur hela organisationen UTN fungerar, och även något så nördigt som formalia, som tilltalade mig.

Hade du några tidigare engagemang?

Ja, jag har hunnit engagera mig en hel del både inom UTN som bland annat propp, huvudpropp och balgala, och inom W-sektionen som ordförande och som näringslivskontakt för W-dagen. Dessa engagemang har hjälpt mig mycket i arbetet, främst eftersom jag redan innan jag blev vald hade koll på hur organisationen fungerar, men det är verkligen inget krav för att söka.

Vad gör FUM och varför ska man ha koll?

FUM är UTN:s högst beslutande organ där sektionrepresentanter gemensamt diskuterar och beslutar om UTN:s verksamhet och framtid. Det är FUM som tar många beslut angående organisation och studiebevakning. Dessa påverkar kåren, sektionerna och därmed även dig som enskild student.

Varför ska man engagera sig inom FUM?

För att man lär känna folk från andra sektioner och får en chans att påverka hur UTN styrs, vilka frågor som ska behandlas och får insikt i hur organisationen faktiskt fungerar. För att det är via FUM som du kan påverka vilken kår du vill ha och vilken riktning den ska ha.

Vad behöver man göra för att få vara med?

Alla UTN:s medlemmar är välkomna att sitta med under sammanträdena, men det är bara ledamöterna som får rösta. Vill du bli ledamot för din sektion behöver du väljas på din sektionens stormöte. Du behöver egentligen inte kunna någonting innan. Däremot blir det bättre och mer givande både för dig själv och resterande ledamöter om du är intresserad av och villig att sätta dig in i organisationens uppbyggnad och de frågor som lyfts.

Vad är det bästa med FUM?

Det absolut bästa med FUM är att man får mat och fika! Sedan att jag kan göra skillnad och påverka på riktigt är ju också en väldigt bra sak.

Mathias Gårdesjö

Vad har du för roll i FUM?

Som vice sekreterare är mina största ansvarsområden att hantera all teknik under sammanträdet och planera maten som bjuds under kvällen.

Hur hamnade du här?

Jag blev nominerad under FUM-sammanträdet då TMP skulle tillsättas. Eftersom jag inte var på plats fick jag hålla en intervju över Skype. Jag hade inte planerat att söka, så det blev väldigt spontant.

Hade du några tidigare engagemang?

Det blev mitt första engagemang vilket är lite ovanligt för denna typ av post. Det hade underlättat att ha mer erfarenhet inom området, men jag har lärt mig otroligt mycket på kort tid.

Vad gör FUM och varför ska man ha koll?

FUM tar kårens största beslut och har då förmåga att påverka allt från kårens aktiviteter till inflytande i hur utbildningen ska se ut.

Varför ska man engagera sig inom FUM?

För att det är riktigt roligt och man får vara med och representera sin sektionens åsikter i väldigt viktiga frågor. Sedan får man riktigt god mat och fika!

Vad behöver man göra för att få vara med?

Prata med din sektion och se när de tillsätter ledamöter. Då du kommer att representera din sektionens åsikter i FUM så är det bra att vara insatt i sektionen sedan tidigare.

Vad är det bästa med FUM?

Man lär känna så mycket nytt folk från alla sektioner. ■

Bilder: Nedan: Samanträde med FUM

Förra sidan: (fr.v.) Linda Lindström, Mathias Gårdesjö, Ebba Fogelström, Malin Forsberg

Vill du åka till...

SYDKOREA?

TEXT & FOTO: JOHANNA BLOMSTEDT

Har du någonsin funderat på att studera utomlands? Är det något du tänker dig ligger långt in i framtiden, eller är du nästan klar och tror att din chans är förbi? Det finns många orsaker att inte åka just nu, men här är några till att åka väldigt snart.

Jag har spenderat ett läsår på Korea Advanced Institute of Science and Technology, baserat i Daejeon. Man kan ju fråga sig varför jag inte valde att bo i någon av de största städerna. Seoul i norr är en av de mest befolkade städerna i världen, där det alltid händer något dag som natt. Busan i söder är en hamnstad, stolt över sin matkultur och med starka konstnärliga drag. På det vill jag svara att Daejeon är en stad som både ligger nära till aktuell forskning och fantastiska naturområden. Att Daejeon ligger mitt i Sydkorea med effektiva tåg- och bussförbindelser till Seoul, Busan, och många andra ställen som är värda att upptäcka. Jag kan även säga att KAIST är rankat som världens sjätte mest innovativa universitetet i världen, och ligger bra till i flera fält inom vetenskap och teknik. Svaret skulle annars kunna vara att värdstaden inte framgick på uppsala universitets sidor innan jag sökte utbyte, och att när jag väl valt universitet så var det mer intressant än det geografiska läget.

Vart ska du åka? Det var för mig en fråga utan uppenbart svar, vad väljer man när alternativen tycks ändlösa? Vad jag gjorde var att välja ett land jag hade mindre erfarenhet av. Direkt var allt nytt och spännande.

Vad vill du få ut av ett utbyte? För mig dök snabbt konflikten upp mellan fokus på studierna och äventyret. I Sydkorea i allmänhet, och KAIST i synnerhet, finns ett väldigt stort fokus på studier och resultat. Det var inte ovanligt att hitta de koreanska studenterna på campusbiblioteket klockan två på natten. Det var heller ingen brist på hemläxor att ägna sig åt. Å andra sidan var jag nu på andra sidan jorden, med hela Asien att upptäcka. Den tid jag ägnade med de andra internationella studenterna, både under resor och på campus, blev i slutändan den mest givande och lärorika under hela mitt utbyte.

Jag har hört talas om människor som åker till ett land där de inte tycker om maten. Det har jag aldrig förstått. Mat är en utav livets sanna njutningar, men mer än så, maten är ofta inbakad i kulturen den uppstått ur. I Korea delar man ofta på en eller flera rätter, och ätandet är en social aktivitet. Förutom det är kimchi, alltså fermenterad kål, precis så allmänt förekommande som många nog förväntar sig. I mitt fall har jag alltid tyckt om stark mat, men det tog ett tag innan min tunga verkade vara helt med på det. Men koreansk mat är så mycket mer än så. Mest känt i vår del av världen är nog koreansk barbecue, men i valet och kvalet var nog min favorit ändå bibimbap, en blandning av ris, grönsaker, svamp och ibland något kött.

Det är väl klart att du ska lära dig ett nytt språk! Okej, i ärlighetens namn är det lätt att klara sig på engelska i Korea. Nästan alla studenter kan hålla en konversation, och de kurser jag tog hölls på engelska. I de lägen där språket är begränsat finns en attityd av hjälpsamhet och en villighet att försöka, som oftast leder till en lösning. Det är lätt att tro att man inte behöver lära sig ett ord koreanska, men där går man miste. Det man lägger in av sig själv är det man får ut. Många jag mötte i affärer och restauranger kunde inte ett ord engelska, men gjorde ändå sitt allra bästa för att hjälpa mig och se till att jag var bekväm. Några enkla artighetsfraser av typen "hej" och "tack" var i det läget det allra minsta jag kunde ge tillbaka.

Det var också mycket lättare att ta mig fram på kartor och i tunnelbanor för den som kunde skriftspråket. Utomlandsstudier ett av de bästa sammanhangen att lära sig ett nytt språk, så den som inte tar den chansen är i slutändan den som går miste.

Den sista lärdomen du får av att studera utomlands, som ibland inte kommer förrän det är dags att åka hem, är vad du har att vara tacksam för i ditt eget land. Hur spännande allt det nya än är, hur härliga alla nya människor, hur mycket god mat, hur mycket du än trivs med studierna, så hittar man det där lilla som fattas, som man tagit för givet hela livet fram tills nu. Förutom att upptäcka en helt ny värld lär man sig alltid något nytt om sin egen bakgård.

THIS IS AMERICA

TEXT: EMANUEL BODIN FOTO: ARKIV

Hejdå polacksbacken. Hejdå nationalsliv. Hejdå Grängesberg.
Hej Rocky Mountains! Hej CU! Hej röda plastglas!

Efter fyra år på Teknisk fysik var det dags att lämna den trygga vardagen i Uppsala för att prova något nytt. Att plugga i USA har alltid verkat så spännande, undrar om det är som i filmerna? En dryg månad har nu förflutit sedan jag klev in på min första föreläsning på University of Colorado.

Om USA är snabbmatens förlovade land är Boulder vykortsvyernas förlovade stad. Naturen som omringar staden är av det slag du får fram om du googlar "desktop background", med andra ord otroligt vacker. Boulder är en relativt liten stad på ca 100 000 invånare och ligger vid foten av bergskedjan Rocky Mountains. Inramningen som bergen ger staden är direkt majestätisk. Jag trodde på förhand att klimatet här skulle vara jämligt Sveriges men tack vare den höga höjden och 300 soldagar om året är vädret här mycket behagligt. Boulder är även känt för sin fantastiska skidåkning, vilket jag i nuläget inte kan uttala mig om då termometern fortfarande visar runt 30o i slutet av september.

Hur är det då att vara student i Boulder? Jag har hittills fascinerats av hur väl det amerikanska studentlivet lever upp till den bild som förmedlas via collegefilmer. Eftersom många amerikaner bor i hus och man måste vara 21 år fyllda för att köpa alkohol är marknaden för hemmafester mycket stor. Det anordnas fester så gott som varje dag och de röda plastglasen är ofta så framträdande att det känns klichéartat. Besattheten av amerikansk fotboll är även ytterst påtaglig, när skolans lag har hemmamatch råder det folkfest hela dagen. Eftersom jag fortfarande inte fattar reglerna är jag ännu inget fan, istället har de flesta helger spenderats vandrandes i Colorados berg och nationalparker.

Som en stad i staden hittar vi universitetets gigantiska campus, som trots avsaknaden av mikrorum och Uthgårdskaffé, både imponerar och förundrar mig. Här kånkar inga studenter med sig matlådor utan förlitar sig på skolans många restauranger. Ett av campus bästa delar är enligt mig C4C där skolans stora buffétrestaurang är belägen, något som får café Ångström att framstå som ett gatukök. Här finns mat från alla världens hörn i ett så stort utbud att du kan äta här sju dagar i veckan utan att upprepa någon maträtt.

Med detta matfrossande kan man tro att majoriteten av studenterna här är överviktiga, vilket inte alls stämmer. Anledningen stavas Recreation center. Det är en gigantisk byggnad där all världens sporter är samlade under samma tak. Här finns allt man kan drömma om bl.a. tre gym, basketplaner, tennisplaner, ishockeyrink och en simhall med trampolin. Strävar du efter den perfekta solbrännan kan du koppla av vid poolen, formad som en buffalo – skolans maskot. Det går med andra ord att få sig en skön paus från föreläsningarna. Och allt är gratis för studenter!

Just ja, jag går i skolan också. Även om jag älskar min utbildning i Uppsala har jag under utbytet tagit chansen att prova på nya ämnesområden. Under höstterminen läser jag nationalekonomi, retorik, programmering samt filmkunskap. Den sistnämnda är en självklar favorit då den helt enkelt går ut på att vi varje vecka ser en film som vi sedan analyserar. Studieupplägget skiljer sig en del mot Sverige då det är mer fokus på läxor och delprov här. För en van tentapluggare är det lite jobbigt att behöva plugga vid sidan av skolan varje dag, men jag känner samtidigt att man tar till sig innehållet bättre.

Avslutningsvis vill jag uppmana alla som funderar på att åka på utbyte att sluta fundera. Du är bara student en gång i livet, ta till vara på det så mycket du kan. Att flytta ensam till ett annat land är såklart tufft men kanske det mest utvecklande du kan göra. En vis vän sade en gång till mig, "Livet är som ett pokerspel, det är bara när du lämnar din comfort zone och lägger de höga insatserna som du kan nå de riktigt höga vinsterna".

iGem - where are we now

TEXT: RUTA UPITE 2018 FOTO: iGEM UPPSALA TEAM 2018

This spring Techna wrote about the team iGEM Uppsala 2018. How was the summer, where are they now? Here comes an update from the team!

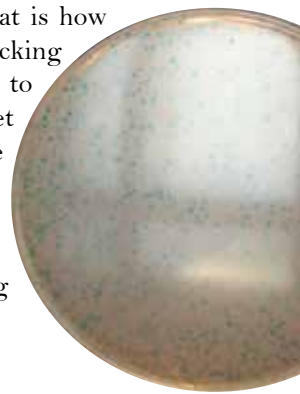
This spring Techna wrote about the team iGEM Uppsala 2018. To give a short recap: iGEM (International Genetically Engineered Machine) is a competition in synthetic biology where student teams from all over world compete with their projects within the field. This year Uppsala is represented by “Wormbusters” – a team of 22 students coming from diverse backgrounds; Swedish and international students; studying biotechnology, chemistry and IT; both master students and undergraduates. Their summer was spent in a lab at BMC trying to develop a bacteria based diagnostics system for detecting parasitic worms in horses. How was the summer, where are they now? Here comes an update from the team!

A lot has happened since the last spring. Back then we had just started our journey, highly motivated with thoughts of the grass being greener on the other side for the horses as long as our summer would be all about “high hopes and expectations, blood worms and revelations”¹. Our motivation is still here but with some pinch of realism added. There was a moderate amount of fudge-ups; realization of how many facets a project has; realizations of how little time we actually had with respect to our goals and frustrations of several kinds. However, in the end – it is coming together nicely. We wouldn’t say that the results are a ready-to-use veterinary tool but we definitely have set some foundation for creating one. At the moment of writing this article there are still many, many things to do in order to round of the project – mostly drawing conclusions and filling out our wiki page.

Baby pictures of some of the first strongyles that hatched. To be able to study our parasitic blood worms (nematodes to be correct, more specifically large and small strongyles) and find their weaknesses we first needed to tame them (learn to cultivate them).

One of the techniques we tried to target our nematodes was phage-display. Basically we used bacterial viruses (bacteriophage) that have been modified to express variety of peptides (little proteins) and let these interact with the strongyles. The peptides detected the surface of worms. The advantage of using phages was that we could amplify them in bacteria (that is how phages replicate in nature – by hijacking bacteria and reprogramming it to produce more of the viruses). This let us repeat the experiment with more narrow pool of peptides and find more specific bindings. Here you see some blue plaques – proof that bacteria was infected and amplified the interacting phages.

¹(Muse. If you did not get it, go educate yourself)

Living things respond to other living things, often chemically, and this action is caused by upregulation of a certain gene. We let bacteria interact with our worms, hope for a response and then find the promoter (region in DNA molecule that initiates the observable response). Studying this is called transcriptomics, and we did it by using a quite innovative device, MinION – so far the only portable real-time device for DNA and RNA sequencing.

TEAMS OF STOCKHOLM, LUND AND UPPSALA

Panel discussion with the speakers of “Hacking Life”- Hannes Sjöblad, a technique activist and biohacker; Per Sandin, associate professor in philosophy, teaching on environmental ethics, research ethics, etc.; Jens Sundström, senior lecturer at the institution for plant biology at the University of Agricultural Sciences, a member of the Swedish genetics committee, discussing the limitations of biohacking.

The project is not only about so called “wet-lab” but has also social perspectives – how does synthetic biology fit into the society? To give place for this discussion we organized a Symposium “Limits of Life” together with the iGEM teams of Lund and Stockholm. The event Ångström had two sessions: “Understanding your limits”, shedding light on how to stay relaxed at work and master your day in science; “Hacking Life” – opens up a discussion about technological and ethical limits of biohacking.

All and all – many of us have called this one of the best summers in our lives. The learning experience is irreplaceable both when it comes to science and to project management/group dynamics, not to mention the amazing people we have met.

But sadly, all good things come to an end. Ours will however have a grand finale in form of parts of the team travelling to Boston to present the project and compete with 344 other teams from all over the world. Stay tuned for a travel report in the next issue of Techna.

You can find more information about “Wormbusters” and their project and final results on their wiki-page: <http://2018.igem.org/Team:Uppsala>

Sektionskampen

TEXT: AGNES OLOFSSON FOTO: DAVID RUDEBJER & ARBETSGRUPPEN

Vad är sektionenkampen?

Sektionskampen är ett event för alla sektioner på Teknat fakulteten. Evenemanget går av stapeln under september månad och pågår i en vecka. Det är UTNs klubbverk som anordnar eventet och dess huvudsakliga syfte är att skapa gemenskap mellan sektionerna och att tillsammans ha allmänt kul i form av att tävla i lättsamma lekar. Under hela eventet, som tar plats på Uthgårds uteplats, finns det även tillgång till pub med mat och dryck. Stort fokus är på härligt häng med medstudenter på fakulteten.

Arrangören

Det är UTNs klubbverk som anordnar sektionenkampen. Mer specifikt är det en mindre grupp på sju personer, av klubbverkets annars 14, som har poster inom sektionenkampen. Det är de som planerar och skapar själva eventet med stöd och idéspåning från de resterande. Planeringen börjar under våren och när det sedan börjar dra ihop sig och det är dags att sätta igång är det både klubbverket själva, volontärer och arbetsutbyte från andra av UTNs kommittéer som jobbar. Här kommer några kommentarer från de som jobbat under årets sektionenkamp.

”Det har varit en väldigt lyckad sektionenkamp i år med många deltagande sektioner, även många sektioner som inte varit med tidigare vilket vi tycker är väldigt kul. Det är även väldigt kul att Grus vann! Och vi hoppas att vi ser ytterligare fler sektioner kommande år. Med tanke på UTNs fokusfråga på tillhörighet tycker vi det är extra kul med så stor uppslutning.”

– Max, Barmästare i klubbverket

”Otroligt kul att vara med och bidra! Att vara mitt uppe i eventet och med ansvar under passet utan att ha behövt planera någonting i förväg. Mycket bra styrt av arbetsgruppen med allt från val av lekar till upplägg och inkludering av volontärerna. Hade roliga personer att jobba med och skulle garanterat göra detta igen.”

– Sofia, Domarvolontär

”Att vara med och genomföra ett evenemang, och att ha ett större ansvar utan att ha varit med i arbetsgruppen har varit väldigt roligt då man fått bidra med det lilla extra men att allt förarbete redan ordnats. Även kul att tillsammans med klubbverket, som vid det här laget har blivit en bonusfamilj, få jobba under ett event med volontärer som är taggade på att se hur vi har det och vad vi gör eftersom det blir lite annorlunda mot vårt vanliga arbete.”

– Clara, Köksvärd i klubbverket

Roligt att vara med, det var strukturerat så man visste vad man skulle göra vilket var skönt. Lagom mycket ansvar som volontär. Kul att få testa att stå i baren och att få ”panga” öl!

– Gabriella, Barvolontär

Deltagaren

Leka eller tävla? Den stora frågan där svaret är att det blir precis vad man gör det till. Att vara med bara för skojs skull, eller satsa stenhårt på vinsten, är ett val som är upp till var och en. Som deltagare samlas man en stund innan det drar igång och har en kortare genomgång med domarna. Här kommer några kommentarer från de som tävlat under årets sektionenkamp.

”Det roligaste med studentlivet är gemenskapen. Tänk er då att få tävla för sin sektion, med andra studenter, framför studenter som hejar. Mer gemenskap än så blir det inte.”

– Leonardo, Tävlände

”Har inte varit med tidigare så var väldigt kul att både att vara på själva eventet men såklart extra kul att vara med och tävla! Kul koncept att tävla med sin sektion och att det är blandat över årskurserna, själv kände jag inte alla i laget sedan tidigare vilket gjorde det extra kul att träffas i ett så lättsamt men ändå taggat sammanhang.”

– Julius, Tävlände

ARBETSGRUPPEN

SUSHI - IT'S EASY

TEXT: LOUISE BARTEK & MIQUEL COLOM BERNADICH FOTO: JOHANNA BLOMSTEDT

Ingredients (1 roll - 10 slices):

The base

- Nori sheet
- 150 g shari/sushi rice
- 100 g tempura mix flour
- 25 g rice vinegar
- panko (or breadcrumbs)
- 2 spoons of sugar
- 2 teaspoons of salt

The filling

Choose at will! Here are our favourites:

- Salmon sashimi + asparagus sticks + masago
- Crab + asparagus sticks + masago
- Asparagus sticks + cucumber

1. Prepare the rice: wash the rice with running water and put it in a pot. Add water until there is a little more of it than rice (don't add too much). Heat until it reaches the boiling point, turn the heat to minimum and cover with a lid. After a few minutes, the rice should have absorbed all the water. Mix rice vinegar with sugar and salt. Finally, take out the rice and mix it with the rice vinegar. Don't forget to gently stir the rice while heating it and while mixing it with the vinegar.
2. Prepare the tempura batter and the panko: add the tempura mix flour to 160 ml of water and mix them well. Put the resulting tempura batter and the panko in two different plates.
3. Make and roll the sushi: for this, it might be useful to use a bamboo rolling mat or any support that allows you to roll the food. Put the nori sheet on the surface and gently spread the rice across all of it. Gently flip the sheet while making sure that the rice stays on the underside (the rice should stick to the sheet). Spread the filling over the nori a few centimeters away from one of the sides. Don't add too much or you won't be able to make a roll of it. In the end, roll the nori sheet over the ingredients making sure that the rice stays on the outside and press it hard until it has the shape of a consistent cylinder.
4. Prepare to fry: Soak the closed roll with the tempura batter and then with the panko without leaving any spots. After this, quickly submerge your roll into a deep fryer (or any pot or pan full of oil at 180 °C). Wait a few minutes until the roll gets a golden crispy color, and then take it out and place it on absorbent kitchen paper. Finally, cut the roll into as many pieces as you want (don't make them too thin though!) and serve it. Some soy sauce and wasabi on the table will turn it into the perfect crispy meal. Enjoy!

Vice har ordet

Dagen innan deadline. Jag blev ombedd att skriva en text till Techna så nu sitter jag här, sent på kvällen, helt lost. "Skriv om nånting du upplevt, nånting personligt, det kan handla om vad som helst!". Några timmar och tio kastade idéer senare, det är mörkt ute och arbetsviljan börjar nu tryta.

Att det ska vara så jävla svårt. Lärde jag mig ingenting i våras? Tankarna går tillbaka till när jag prokrastinerade så mycket att när jag väl började plugga mårde jag skit över om jag skulle hinna med, om jag skulle klara det. Skulle jag få skriva mitt ex-jobb? Vad skulle mamma säga? Vad skulle vännerna tycka? Nej men det här klarar jag. Jag sätter mig och nöter ett par tal nu. Den här tentan ska inte beseгра mig.

Det är nu dagen innan tentan. Jag har läst igenom hela boken men det var den lätta biten. Har knappt räknat några tal, har inte skrivit ihop mitt egenskrivna formelblad, och jag har definitivt inte kollat vilka sidor som är relevanta i Physics Handbook. Men det är fortfarande 16 timmar kvar till tentan! Jag kan vara uppe hela natten om jag behöver! Jag har dygnat många gånger förut och t.o.m. klarat ett par tentor med den metoden, det funkar nog även om jag bara sov sex timmar inatt.

14 timmar kvar till tentan, jag börjar må illa för att jag har sovit så lite och suttit vid datorn så länge. Inte för att det hjälpte någonting, jag har inte gjort nånting vettigt på minst en timme. Jag lyckades räkna igenom ett helt problem utan att kolla varken i facit eller i kurslitteraturen. Detta firades självklart med lite godis och "bara fem minuter" spelande. Det blev många fem minuter. Jag börjar förstå vad alla menar när de pratar om psykisk ohälsa och pluggångest.

Ännu en gammal tenta, nya uppgifter. Det har gått hyfsat bra än så länge. Jag har ändå klarat ett gäng uppgifter. Kanske klarar den här tentan ändå. Jag börjar tänka på vad jag ska göra efter tentan; Hur det är att inte behöva känna den här pressen, den här ångesten, att prestera på något jag uppenbarligen inte är särskilt förberedd inför. Kanske köpa hem mat och kolla på serier en hel kväll.

Jag blir klar med första uppgiften efter mycket möda och kollar på andra frågan. Mitt hjärta sjunker och jag känner kallsvetten direkt. Jag har ingen aning om vad frågan ens handlar om, den har enheter jag aldrig sett förut och vet inte ens vad de frågar efter. I någon sorts falsk förhoppning börjar jag frenetiskt bläddra i boken men ger till slut upp och börjar istället googla vilket leder mig till

en video med någon tråkig person med dålig mick som aldrig kommer till poängen.

Klockan är 21:47. Kallsvetten rinner. Jag kommer inte klara det här. Tentan är klockan åtta imorgon och jag kan som bäst tre kanske fyra olika typer av frågor, och det är med mycket hjälp av boken. Vad ska jag göra? Om jag inte klarar det här får jag inte skriva ex-jobb. Jag kan inte vara kvar här inne, det är för kvavt, jag behöver luft.

Jag är ute, mitt i januari och det är skitkallt. Vart ska jag ta vägen? Jag får panik. Går jag tillbaka måste jag plugga, arbeta för någonting jag ändå inte kommer klara. Men att vara här ute hjälper då inte. Jag behöver att någon berättar för mig vad jag ska göra. Jag ringer den personen som jag vet aldrig kommer döma mig, nämligen min mor. Hon är hos en väninna men svarar ändå och jag kommer att tänka på när jag satt med mina kompisar och drack öl på nation några dagar innan, vad naive och dum jag var då. Mamma lyssnar när hennes son, en viljestark person som aldrig haft några problem med varken kropp eller sinne tidigare, bryter ihop. Hon tröstar mig och förnuftig som hon är förklarar hon hur det är skitsamma hur det går på tentan, om hennes son mår såhär dåligt bör han inte fortsätta med det han håller på med. Vad spelar en extra termin eller ett extra år för roll i jämförelse med år av psykiska problem för en tentas skull. Det är ju bara att ta tentan senare och skriva ex-jobbet nästa år.

Så det är exakt vad jag gjorde. Jag struntade i tentan, sov bättre än jag gjort på en månad och klarade tentan ett par månader senare. Kanske har jag inte lärt mig särskilt mycket om prokrastinering, men upplevelsen av den rena paniken och ångesten har gett en speciell insyn i att man inte behöver ha depression, ångestsyndrom eller andra psykiska sjukdomar för att lida av psykisk ohälsa. Det räcker med en tenta som man inte förberett sig till för att brytas. Även de som tror att de är starka nog för att stå emot all ångest och stress vi har i världen idag. Vart jag vill komma är väl att jag har lärt mig att det är betydligt fler än jag som har dessa jobbiga perioder och det finns så många som förstår en om man bara tar upp det. Sedan dess har jag pratat mycket med vänner och familj om hur det är att vara i just sådana situationer och jag mår så mycket bättre av det!

Max Mesch

Vice ordförande på UTN, Krönikör

POSTTIDNING B

Techna

Uppsala teknolog- och naturvetarkår

Uthgård, 752 37 UPPSALA

Gillar du att skapa? Sök Technas redaktion!

Skicka ett mail till: techna@utn.se

Skribent

Illustratör

Fotograf

Layout

